

Інноваційні інтернет технології є невід’ємною частиною діяльності закладів гостинності, а отже мають вагомий вплив на доходи від надання послуг.

Список використаних джерел

1. Новіков В.С. Інновації в туризмі: навч. Посібник для студ. вищ. навч. закладів / В.С. Новіков. – М.: Видавничий центр «Академія», 2007. – 208 с.
2. Все про теризм. Туристична бібліотека. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://infotour.in.ua/skorbenko.htm>
3. Статистичний щорічник за 2015 рік. [Електронний ресурс] / Держ. служба статистики України. – К.: Август Трейд, 2016. – Режим доступу: [file:///C:/Users/E920~1/AppData/Local/Temp/Rar\\$DIa0.434/zb_2015_ukr.pdf](file:///C:/Users/E920~1/AppData/Local/Temp/Rar$DIa0.434/zb_2015_ukr.pdf)
4. Прес-релізи та звіти. Динаміка використання інтернету в Україні: березень 2016. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=621>

ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОГО НАУКОВО-ТЕХНОЛОГІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ

*І.О. Приталюк, магістр
Київський національний торговельно-економічний університет*

Поява цифрових інформаційних і комунікаційних технологій докорінно змінила міжнародний обмін знаннями й суттєво вплинула на внутрішню й зовнішню організацію інноваційної діяльності, обсяги національної і міжнародної співпраці, формування географічних переваг, більш конкретно визначила роль науково-технологічної політики підприємств.

Дослідження особливостей постіндустріального технологічного способу виробництва, формування якого розпочалося на початку ХХІ в., дозволяє визначити наступні його риси: гуманізація технологій (автоматизація, роботизація й інформатизація виробництва, що звільняють людину від важкої фізичної й монотонної праці й залишають за нею інтелектуальні функції щодо розробки, проектування й створення систем машин й технологій і контролю за їхнім функціонуванням); екологізація - орієнтація на раціональну коеволюцію природи й суспільства, на становлення позитивного варіанту ноосфери; глобалізація

технологічних інновацій – розповсюдження за національні кордони масштабів їхнього створення й поширення, формування глобальних ринків високотехнологічних товарів і послуг, інноваційних продуктів; скорочення тривалості життєвого циклу поколінь техніки (технологій) і технологічних укладів, прискорення інноваційного відновлення виробництва в результаті скорочення строків розробки, освоєння й поширення нових систем машин і технологій [1].

Вибір моделі інтеграції підприємства в процес інтернаціоналізації трансферу технологій залежить від врахування сучасних тенденцій розвитку світового ринку технологій:

1) поступовий перерозподіл світових потоків високотехнологічного експорту на користь країн, що розвиваються (більше 28% від світового обсягу високотехнологічного експорту) у зв'язку з розширенням корпоративної мережі ТНК країн світу;

2) суб'єктами світової економіки все частіше для підтримки власного рівня міжнародної конкурентоспроможності використовуються іноземні об'єкти інтелектуальної власності;

3) зростання у світовому масштабі вартісного обсягу операцій, не пов'язаних з участю в капіталі: підрядне промислове виробництво й аутсорсинг послуг (65% від вартості всіх операцій), основними постачальниками яких є країни, що розвиваються, і країни з перехідною економікою (на їхню частку припадає близько 80% світової кількості працівників, що виконують дані операції), що свідчить про підвищення частки на світовому ринку технологій країн, що розвиваються, і країн з перехідною економікою і поступовому переході від найпростіших форм трансферу технологій до комплексних технологічних пакетів, у яких першочергове значення мають об'єкти інтелектуальної власності (ОІВ).

Науково-технологічне співробітництво між підприємствами у промислово розвинутих країнах, як правило, базується на ліцензуванні, що дає право використовувати запатентовану технологію для виробництва й передавати відповідне ноу-хау на взаємоузгоджених умовах. Найчастіше ліцензування технології – це результат угоди між двома підприємствами без участі або за мінімальною участю уряду.

Ускладнення інновацій, набуття ними міжгалузевого, міждисциплінарного характеру, що відповідно робить інвестиції більш дорогими і ризикованими, – змінює організаційний механізм реалізації інновацій, інфраструктурне забезпечення інноваційного процесу та потребує зміни підходів до системи науково-технологічного співробітництва підприємств [2, с. 35-36].

Інтеграція окремого підприємства до світових ринків високотехнологічних товарів і послуг визначається його спеціалізацією у міжнародному поділі праці в залежності від рівня розвитку технологічного способу виробництва та вибором відповідної політики науково-технологічного співробітництва. Все більша відкритість національних економік дозволила розповсюджувати досягнення науково-технологічного прогресу між підприємствами у напрямку від технологічних лідерів на периферію світового господарства. Проте відбувається загострення протиріч щодо участі та ролі країн, що мають трансформаційні економіки (у т.ч. економіка України), у світових ринках високотехнологічних товарів і послуг. Зокрема, в багатьох випадках їм нав'язується роль сировинного додатку до високорозвинених економік світу, їхній науково-виробничий потенціал експлуатується без врахування національних та регіональних інтересів.

Процес створення зони вільної торгівлі України з іншими країнами передбачає застосування механізмів формування середовища, в якому будуть здійснюватись спільні дії щодо розвитку науки, упровадження нових технологій, забезпечення процесу випуску конкурентоспроможних на світовому ринку товарів і послуг, об'єднання виробничого та науково-технологічного потенціалу, зусиль та ресурсів на нових проривних напрямках сталого розвитку національних економік. Важлива роль в зазначеному процесі відводиться правильно обраній моделі торгово-економічних відносин, що сприятиме результативній актуалізації стратегічних рішень.

Список використаних джерел

1. Міжнародне науково-технічне співробітництво : принципи, механізми, ефективність: збірка праць X (XXII) Міжнар. наук.-практ. конф., Київ, 13-14 березня 2014 р. / [редкол. : В. Г. Герасимчук (відпов. ред) та ін.]. – К.: НТУУ «КПІ», 2014. – С. 154.

2. Федулова Л. Інноваційний розвиток: еволюція поглядів та проблеми сучасного усвідомлення / Л. Федулова // Економічна теорія. – 2013. – № 2. – С. 28-45.